

LENINA KAROĢS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopā 1950. gada 29. marta

Nr. 114 (5653)

Ceturtdien, 1987. gada 24. septembrī

Maksā 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ:

→ Lielā Oktobra 70. gadadienu gaidot. Par brālīgo Padomju Armēniju (2. lappusē).
→ Ziemā nedod atlaides. Kāda situācija veidojas Līvānu pilsētā (3. lappusē).
→ Agrorūpnieciskais komplekss: kvalitāte. «Ai, jās, li...» (3. lappusē).
→ 4. lappusē lasīstiet par jaunām grāmatām rajona bibliotēkā, par Preiļu konditorejas veikala darbu un citas ziņas.

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

Informācija no vietām

Koka skaidu plākšņu ceha komunisti pārskata un vēlēšanu sapulcē lietišķi apsprieda produkcijas kvalitātes paaugstināšanas jautājumus, runāja par uzdevumiem, kas veicami, lai atrisinātu šo problēmu. Tonī nopietnajai sarunai uzdeva ceha partijas organizācijas sekretāra V. Minčika pārskata ziņojums.

Viņš kritizēja partijas organizācijas pielautos trūkumus un nepilnības (arī tās, kuras radušās paša vainas dēļ). Galvenās no tām — komunistiem samazinājies prasīgums pret sevi un citiem partijas biedriem, pret ceha administrāciju un speciālistiem. Tādēļ arī radās trūkumi izejvielu masas sagatavošanā plākšņu ražošanai. Komunisti J. Kolalis, M. Aleksejevs, V. Marčenko un citi, kuri runāja debatēs, pārskata ziņojumu papildināja ar jauniem faktiem no ikdienas, kas atklāja darba darītāju rūpes par stāvokļa uzlabošanu. Lūk, piemēri! Izejvielu masā, no kuras ražo koka skaidu plākšnes, nereti iekļūst metāla gabali un pat sagataves. Te vainojami nepazīnīgi cilvēki. Rezultātā — rodas tehnoloģiskās iekārtas lūzumi.

Komunisti savās runās norādīja, ka izejvielu masa rūpīgi jāiztīra, ka cauruļvadiem nepieciešami elektromagnēti, kuri nav uzstādīti ražošanas rekonstrukcijas laikā. Partijas biedri kritizēja partijas komiteju un kombināta vadītājus par to, ka laikus netiek piegādāti deficīta sveķi, ka slikti uzglabā tehnoloģiskās skaidas. Sapulces dalībnieki uzmanības priekšplānā asi izvirzīja jautājumus, kuri uztrauc visu kombināta kolektīvu. Un tas ir saprotams. Jo pēdējos desmit gados vadošās rūpnīcas un zinātniski pētnieciskie institūti būtībā neko nav izdarījuši, lai samazinātu koka skaidu plākšņu mitrumietilpību un palielinātu to kalpošanas ilgumu, nodrošinātu netoksisku plākšņu ražošanu, kuras nebūtu kaitīgas cilvēku veselībai.

Situācija, kura radusies kombinātā, prasa veikt kardinālus pasākumus, teica komunisti. Bet tie nav pa spēkam nedz koka skaidu plākšņu, nedz visa kombināta kolektīvam. Tāpēc partijas biedri izteica pamatotas pretenzijas republikas Agrorūpnieciskajai komitejai, kurai pakļauts kombināts, par to, ka tā uzņēmumam sniedz maz iedarbīgas palīdzības.

Pārskata un vēlēšanu sapulcē piedalījās Latvijas KP Centrālās Komitejas nodaļas vadītājs V. Sedihs un partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs. Viņi runāja par uzdevumiem, kas jāveic, lai palielinātu komunistu avangarda lomu ražošanā un sabiedriskajā dzīvē.

Par ceha partijas organizācijas sekretāru komunisti atkal ievēlēja V. Minčiku.

V. BOROVSKIS,
Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta partijas komitejas sekretārs

Audzināt mūsu Dzimtenes cienīgus pilsoņus, patriotus un internacionālistus, paaugstināt mācību darba efektivitāti atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumu un skolu reformas prasībām — lūk, galvenie uzdevumi, kurus pārskata un vēlēšanu sapulcē izvirzīja Gailišu astongadīgās skolas komunisti. Partijas organizācijas sekretāra, fizikas un matemātikas skolotāja K. Buķa pārskata ziņojums bija pārdomāts un piesātināts ar konkrētiem faktiem, kuri uzskatāmi atklāja, ko komunisti — pedagogi veikuši pārskata periodā un kas jāveic turpmāk, kam jāpievērš īpaša uzmanība.

Principiāli vērtējot katra komunistu ieguldījumu kopējā lietā, K. Buķis uzsvēra, ka nevienam nedrīkst samierināties ar sasniegtu. Arī ar to, ka iepriekšējā mācību gadā skolas kolektīvs panācis augstu sekmības līmeni. Nepieciešams būt vēl prasīgākiem pret sevi un citiem, pilnīgāk nodot savas zināšanas skolēniem, nelokāmi izpildīt PSKP Statūtu prasības un savus dienesta pienākumus.

Sādas domas izteica skolotājs pensionārs A. Mazurs, skolas direktore L. Upeniece, citi sapulces dalībnieki, kuri ar praktiskiem darbiem cenšas padziļināt pārskatošanos. Skolas partijas organizācija ar ceha organizācijas tiesībām iekļaujas Rušonas sovhoza partijas organizācijā, kopā ar to risina skolēnu darbu un tikumiskās audzināšanas jautājumus, leaudzina viņos mīlestību pret dzimto zemi un zem-

kopja darbu, veic profesionālo orientāciju. Astoto klašu skolēni, piemēram, apgūst govju mehānizētās slaukšanas operatoru iemaņas fermā «Caici», citu klašu audzēkņi palīdz saimniecībai ražas novākšanā.

Bioloģe H. Mazure, runājot debatēs, aplūkoja skolotāju piedalīšanos padomju sadzīves tradīciju organizēšanā un to iesakņošanā ciema dzīvē. Vina runāja arī par to, ka iedzīvotāju pieminās saglabāšanu, kuri krituši cīņā pret vācu fašistiskajiem okupantiem Lielā Tēvijas kara laikā, par to, ka nepieciešams aprūpēt piemiņas obelisku.

Par partijas organizācijas sekretāru komunisti atkārtoti ievēlēja K. Buku.

Pārskata un vēlēšanu sapulcē piedalījās Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs. Viņš norādīja, ka nepieciešams uzlabot latviešu un krievu valodu mācīšanu, Latvijas PSR vēstures pasniegšanu. Skolēni jāaudzina, parādot latviešu sarkano strēlnieku vīrišķību, latviešu tautas sasniegumus, kas gūti roku rokā ar citām mūsu Dzimtenes brālīgajām republikām, to, kā visas mūsu valsts tautas, cieši saliedējušās, pieveica vācu fašismu, bet pēc tam sekmīgi atjaunoja izpostīto tautsaimniecību. Partijas rajona komitejas pirmais sekretārs runāja arī par tiem rajona iedzīvotājiem, kuri piedalījās neskarto zemju un Sibīrijas naftas un gāzes atradņu apgūšanā, kuri godam izpildīja savu internacionālo pienākumu Afganistānā.

I. SLICA,
Rušonas padomju saimniecības partijas komitejas sekretāre

Minētajās pārskata un vēlēšanu sapulcēs vēleiz varēja pārliecināties par komunistu lomas pieaugumu ražošanas un sabiedriskās dzīves jautājumu risināšanā, par viņu nelokāmajiem centieniem palielināt savu ieguldījumu PSKP XXVII kongresa, PSKP Centrālās Komitejas šī gada janvāra un jūnija Plēnumu lēmumu īstenošanā, pārskatošanās paātrināšanā un padziļināšanā, Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienas cienīgā sagaidīšanā.

J. SONDRS

tiem noteikts savs aprēķina tarifs. Sareizinot izdevumu līmius ar tonnām un kilometriem, šoferi nosaka dienas peļņu. Pēc tam atskaita izlietotās degvielas, eļļas un amortizācijas vērtību. Tas, kas paliek pāri, ir šofera nopelnītājs. Tā rezultātā salīdzinājumā ar pagājušo gadu pārvaādājumu apjoms palielinājies par vienu trešo daļu.

FRUNZE. Patiesā priekā starojo Vojennoantonovkas ciema bērnu nama mazuļu sejas, kad pie viņiem atbrauca viesi — Kirgīzijas ķemdziju kombināta komjaunieši. Katrs bērns saņēma grāmatu un rotaļlietu, pielaiķoja jauno tēpnu. Tagad visiem republikas bērnu namiem ir savi šefi. Studentu celtņieku vienības sarīkoja bezatlīdzības darba dienas un pārskaitīja PSRS Bērnu fondā vairāk nekā 7 tūkstošus rubļu.

TASS

Kamēr Aglonas padomju saimniecības laukkopji, spītējot nelabvēlīgajam laika apstākļiem, gādā klētis šī gada ražu, neslīnko arī putnkopji.

Pīlķopju kolektīvs, kuru vada Sociālistiskā Darba Varone Monika Rivare, par godu Lielā Oktobra 70. gadskārtai apņēmas līdz svētku dienai sarāzot un nodot valstij 1100 tonnas putnu olas. Līdz noteiktajam termiņam vairāk nekā mēnesis, taču ražotas un nodotas jau 942 nnas piļu galas.

Kolektīva sekmīga darba organizēšanai daudz spēka un pūļu veltījusi fermas brigādiere M. Rivare (attēlā). Viņa gādā, lai ne tikai darbs veiktos, bet lai strādniekiem būtu arī labs noskaņojums. Tāpēc pie fermām vienmēr tik daudz ziedu.

J. SILICKA foto

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govīm no septembra I. dekādē	+ salid. ar iep. dek.	+ salid. ar to pašu laiku 1986. g.	+ no 1986. g. (kg)
«Krasnīj Oktjabrj»	14,2	-0,8	+0,5	+125
Leņina	13,8	-0,4	+0,6	-69
Raiņa	12,3	-0,4	+0,6	+165
«Zelta vārpa»	11,3	-0,7	-	-99
Rušonas p. s.	11,0	-0,6	-0,3	-107
«Sarkanā ausma»	10,9	-0,6	-0,4	-80
«Nākotne»	10,8	-0,5	+0,5	-138
Kirova	10,7	-0,1	-1,1	-305
Dzeržinska	10,5	-1,1	-0,1	-47
Aglonas p. s.	10,1	-0,4	-0,2	+14
K. Marksa	10,0	-0,3	+0,8	+9
Oškalna	9,9	-0,8	-0,4	-302
Suvorova	9,8	-0,2	+0,5	-121
«Sīļukalns»	9,7	-0,5	-0,1	-20
Rudzātu p. s.	9,6	-0,6	+0,2	-25
«Vārkava»	9,6	-0,8	-0,8	-150
M. Gorkija	9,6	-1,1	-1,5	-381
«Dzintars»	9,4	-0,6	-0,5	+47
«Rīts»	9,2	-0,6	-0,1	+28
«Dubna»	8,7	-0,5	-1,2	-197
RAJONĀ	10,7	-0,6	-0,1	-81

PADOMJU DZIMTENĒ

ORLA. Nevis naudu, bet gan deficītas virsfonta preces saņēm apgabala saimniecības, kas elevatoros nogādā virsplāna labību. Valsts agrorūpnieciskā komiteja tām pirmām kārtām pārdod lauksaimniecības mašīnas un būvmateriālus. Piemēram, Bolhovas rajona padomju saimniecība «Borilovskij» šogad virs plāna pārdevusi gandrīz divus tūkstošus tonnu labības un par to saņēmusi 3 automašīnas un traktoru MTZ-80. Šogad valsts agrorūpnieciskā komiteja apgabala labāko saimniecību stimulēšanai piešķirusi 125 traktorus, 33 smagās un 16 vieglās automašīnas, kā arī daudz šifera un cementa.

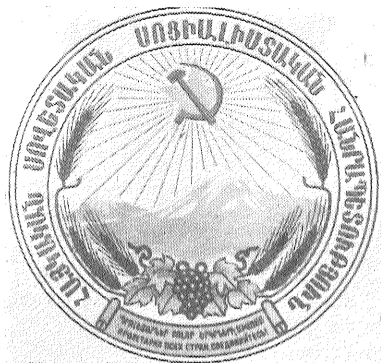
JUZNOSAHALINSKA. Tresta «Sahalingraždanstroj» speciālisti cīņā pret koroziju izmantojuši jaunu metodi. Pirms cauruļu likšanas

zemē tās no iekšpuses apstrādā ierīcē, kas izsmidzina cementa un smilts šķīdumu. No tā izveidojas puscentimetru bieza kārtiņa, kas tērdaudzi labi pasargā no rūsas. Jaunā metode ļauj ietaupīt divus rubļus uz katru ūdensvada tekošo metru, bet pavisam Micuļevokas — Korsakovas trasē celtņieki ietaupīs apmēram 700 tūkstošus rubļu.

HARKOVA. Harkovas apgabala agrorūpnieciskā kompleksa transporta apvienības šoferi sākuši pārveidot kravas no kolhoziem un padomju saimniecībām, nedalot reisu izdevīgus un neizdevīgus. Viņi atteikušies no tradicionālajiem gadsimtiem līgumiem ar rajonu agrorūpnieciskajām apvienībām. Tagad pirms sezonas darbiem šoferus izmanto dažādiem atsevišķiem pārvadājumu veidiem. Katram no

VEĻĒTAJU ZINĀSANAI

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte no Preiļu 259. vēlēšanu apgabala **AGNIJA IVANOVA** pieņems apmeklētājus šī gada 25. septembrī no plkst. 15 līdz 17 Preiļu pilsētas izpildkomitejas telpās.

Vairāk nekā divdesmit gadus ražošanas apvienības «Armelektromaš» asinhrono dzinēju montēšanas iecirknī strādā atslēdznieks montētājs P. Mušegjans (attēla).

BRĀLĪGO REPUBLIKU SAIMĒ

Padomju Armēnija

Sodien Armēnijā radīta moderna rūpniecība un varena enerģētiskā bāze. Republikā ražo kompjūterus, radioelektronikas un elektrotehnikas izstrādājumus, superprecīzus aparātus. Šeit attīstījies ķīmiskā un vīglā rūpniecība, mašīnbūve, krāsainā metalurģija. Sarazotā produkcija tiek nosūtīta uz brālīgajām republikām, kā arī eksportēta gandrīz uz 70 ārvalstīm. Un atsauksmes ir labas.

Zeme, kas derīga lauksaimnieciskai izmantošanai, republikā aizņem mazāk nekā pusi no visa kopējā zemes fonda. Taču, pateicoties liela mēroga irigācijas būvju celtniecībai un pārpurvoto un sasāļojušos zemju apgūšanai, lauksaimnieciskās produkcijas apjomi nepārtraukti pieaug. Šis process turpināsies.

Talantīgos armēņu rakstniekus, māksliniekus,

komponistus, skulptorus un arhitektus pazīst visā pasaulē. Ievērojamu ieguldījumu padomju zinātnes attīstībā dod Armēnijas zinātnieki, kuri guvuši nozīmīgus teorētiskus un praktiskus rezultātus astrofizikā, kvantu elektronikā, polimēru ķīmijā, ģeoloģijā un seismoloģijā.

Gatavošanās godam sagaidīt Liela Oktobra 70. gadadienu republikā notiek atjaunināšanas un revolucionāru pārveidojumu apstākļos. Armēnijas darbaļaudis, dedzīgi atbalstot pārkārtošanās un paātrinājuma idejas, nesamierinās ar sasniegto, bet, sekmīgi pārvarēdami stagnācijas posmus un citas negatīvas parādības, cenšas strādāt vēl aktīvāk un radošāk, lai īstenotu dzīvē PSKP XXVII kongresa lēmumus.

TASS fotohronika

Skaista un neatkārtājama ir Padomju Armēnijas galvaspilsēta Erevāna. Tūristus, kuri ik gadus kuplā pulkā apmeklē seno pilsētu, pievelk savdabīgā arhitektūra, vēstures un kultūras pieminekļi. Viņi iepazīstas ar armēņu tautas gadsimtiem ilgo cīņu par neatkarību, ar seno amatnieku prasmi, Padomju Armēnijas šodienas sasniegumiem.

Padomju varas gados senā Erevāna izmainījies, tās sešā pārdižušies jauni vaibsti. Paceļas jauni dzīvojamo namu masīvi, daudzas kultūras iestādes, skolas, citi sociālas nozīmes objekti. Ik gadus republikas galvaspilsētā jaunus dzīvokļus saņem daudzi jo daudzi iedzīvotāji, viņiem tiek radītas arvien lielākas iespējas gan ražīgi strādāt, gan lietderīgi atpūsties.

ATTELĀ: jaunais dzīvojamo namu masīvs Erevānā. Priekšplānā — piemineklis pazīstamajam padomju karavadam Gajam (Gaikam Bžiskjanam, 1887. — 1937. g.).

70

Padomju varas gados jo sevišķi uzplaukusi armēņu tautas kultūra. Iedzīvotājiem brīvi pieejami kultūras nami un klubi, teātri un koncertzāles, muzeji. Armēnijas profesionālo mākslinieku panākumi ļoti zināmi gan mūsu valstī, gan aiz tās robežām. Republikā darbojas daudzi mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi, tautas mūzikas un deju ansambļi, kuri uzstājas ar koncertiem darba kolektīvos pilsētās un laukos.

ATTELĀ: deju Kirovokanas kultūras nama Tautas deju ansamblis «Himik».

11. septembrī notika laikraksta redakcijas darbinieku kārtējā tikšanās ar lasītājiem. Soreiz — Līvānu stikla fabrikas otrā ceha Aleksandra Košejeva vadītāja brigādē.

— Manuprāt, tā ir labāka brigāde uzņēmumā, — teica maiņas meistars A. Vilcāns. To apstiprināja arī sociālistiskās sacensības organizēšanas inženiere N. Bessaraba:

— Šīs brigādes kolektīvs sociālistiskajā sacensībā ilgu laiku ieņēma pirmo vietu starp izstrādes iecirkņa brigādēm. Seši brigādes locekļi bija šīs sacensības uzvarētāji. Bet trīs kļuva labākie Vietējās rūpniecības ministrijas mērogā. Tie ir — stikla pūtēji Aleksandrs Košejevs un Aleksandrs Kručiņins, strādniece Tatjana Smukste. Astonu mēnešu plānu brigādē izpildīja par 107 procentiem.

Sarunas laikā strādnieki bija principiāli, atklāti izteica savus viedokļus, apliecināja gatavību arī turpmāk paaugstināt darba ražīgumu un kvalitāti.

V. Zukovs, stikla pūtējs:

— Vispirms gribu runāt par zemi. Kāpēc vēl līdz pat šim laikam nav izdarīta pilsētnieku zemes gabalu revīzija? Izpildkomiteja iedala tos 15 kilometru attālumā no pilsētas, lai gan tās robežās ir zeme, kuru neviens neizmanto.

Tagad — par resursu ekonomiju. Par to mēs lasām rajona laikrakstā. Taču — kā ticēt rakstītājam, ja mūsu mājās kāpņu telpā (Rīgas ielā 128) augu

Atgriezeniskā saikne: laikraksts — lasītājs

Lai intereses kļūtu abpusējas

diennakti jau septiņus gadus deg gaisma? Kur ir elektrības slēdzis, neviens nezina. Ziņojam arī par mazuta ekonomiju, bet mūsu bērni ziemas laikā salst bērnu dārzos un skolās. Kam vajadzīga tāda ekonomija? Manuprāt, taupīt — tas nozīmē nevis nedot vajadzīgo daudzumu kurināmā, bet gan to nepārtērēt.

A. Kručiņins, stikla pūtējs: — Pagājušajā gadā mūsu iecirknī izgāja no ierindas parasta krāsns, kuru kurina ar mazutu. Lai nepieļautu dīkstāvi, fabrika iegādājās elektrisko krāsni «Sputnik». Kamēr to regulējam, salaboja veco. Un elektrokrāsns patlaban tā arī stāv neizmanto. Tas nav saimnieciski. Ne pirmo reizi runāju par ūdeni. Čehā, kur ir liels karstums, nav gāzētā ūdens ar sāli. Gadās, ka nedēļām ilgi nav nekāda ūdens. Dzeram tehnisko...

J. Musatova, ražošanas apmācības mestare:

— Ļoti uztrauc stāvoklis cilvēku apmācīšanā fabrikā. Atnāk, teiksim, cilvēks mācīties par stikla pūtēju. Viņam maksā mācekļa algu. Tas ir — vidēji 60 rubļus mēnesī. Ar katru mēnesi šī summa samazinās, jo darba prasmes strādniekam vēl nav, normas, tās pie mums ir visai augstas, viņš, protams, neizpilda. Tātad zaudē materiāli.

Stikla pūtēja profesija nav vienkārša — stiklu uz svariem neuzliksi un arī tā blēzumu neizmērsi. Vajadzīga, kā saka, precīza acs. Un tā, lūk, iznāk, ka cilvēks it kā cenšas, bet darbs viņam ne vienmēr padodas. Rezultātā cilvēks zaudē ticību sev, viņam zūd vēlēšanās strādāt ar pilnu atdevi. Domāju, pareizāk būtu mācekļiem noteikt zemākas normas, lai viņi pakāpeniski apgūst profesiju. Un arī kategoriju pleškiršana jāšak ar otro kategoriju, kā bija agrāk, nevis ar ceturto, kā ir tagad.

T. Smukste, strādniece:

— Mūsu direktoram vienas rūpes — plāns. Man liekas, ka darba cilvēks par to domā ne mazāk par priekšniecību. Bet — kas uztrauksies par apstākļiem, kuros mums šis plāns jāizpilda? Paskatieties, ar kādu stiklu mēs strādājam! Trīspadsmit gadus esmu fabrikā, bet neatceros, ka mums būtu gājis tik slikti. Pie katras krāsns tehnoloģs, taču stikla kvalitāte vienlaigā nekam neder.

Gribu runāt par divdesmito — kaimiņu — brigādi. Cilvēki pūsgadu nav saņēmuši progresīvo piemaksu. Kāpēc?

Man ir trešā kategorija, un es saņemu par kaitīgu darbu pienu. Blakus strādā strādniece, kurai

ir otrā kategorija, bet pienu viņa nesņem. Kaut gan abas visu maiņu esam pie krāsns.

Mēs pastāvīgi runājam par vienu un to pašu. Strādnieki nekad neatteiks palīdzēt izpildīt plānu, bet strādāt iznāk gandrīz katru sestdienu. Kāpēc tad pret mums tāda attieksme?

A. Vilcāns, maiņas meistars:

— Laiks risināt arī citu sasāpējušu jautājumu. Brigāde, teiksim, nepildīja ceturksņa viena mēneša plānu, palika parādā arī otrajā mēnesī, bet trešajā mēnesī izpildīja plānu un vēl likvidēja iepriekšējo divu mēnešu parādu. Taču progresīvo piemaksu cilvēki saņem tikai par pēdējo mēnesi. Kāpēc?

Kas attiecas uz laikrakstu, jāteic, ka tas kļuvis interesantāks un populārāks. Taču man redakcijai ir priekšlikums. No pārskatiem, kas tiek publicēti, mēs uz zinām, kā strādājuši lauku ļaudis. Taču gribas zināt arī, kā mēnesī un ceturksnī veicies rūpniecības uzņēmumiem. Padomāties par šādu ziņu publicēšanu.

E. Čamans, atslēdznieks:

— Kas iznāk? Kamēr desu čehā nebija kārtības, produkciju redzējām. Tiklīdz kārtību ieviesa, desas pazuda. Iznāk — patērētāju biedrība var ražot desas tikai tad, ja nav kārtības? Tāds gribot negribot jāizdara secinā-

jums. Kāds stāvoklis desu čehā ir patlaban? Laikraksts klusē. J. Lasmanis, čeha priekšnieka vietnieks:

— Mani uztrauc tas, kā nōrt vienotās politdienas. Rajona laikraksts ne reizi vien ir rakstījis par notikušo vienoto politdienu tematiku, par vadītājiem, kuri uzstājušies kolektīvos. Taču — kāpēc ne reizi nav rakstīts, ka vienotās politdienas zināmā mērā devalvējušās, ka cilvēki uz tām gandrīz ar varu jāden. Tā tas notiek tāpēc, ka, izvirzot konkrētas problēmas, mēs, klausītāji, pēc tam neredzam to praktisku risinājumu.

Lasām laikrakstā secinājumus, ka bieži satiksmes negadījumos vainojami gājēji. Piekritu. Bet, kas garantē viņu drošību uz ielām? Kā zināms, pirms tā dēvētās «zebras» transporta līdzekļa vadītājam savs braucamais jāpiebremzē, taču ir cilvēki, kuri braucamo neapstādina. Pie mums šis ceļu satiksmes noteikumu punkts vispār netiek ievērots.

Un vēl viens jautājums. Kāpēc neviens kā nākas neseko lelu apgaismošanas režimam? Pārāk agri vakaros uz ielām izslēdz gaismu. Bet jaunbūves vispār netiek apgaismotas.

Par to visu esmu runājis vienotajās politdienās. Mani uzklau-sīja, taču viss paliek pa vecam.

Lūk, tādus viedokļus un domas izteica strādnieki. Te ir ko padomāt gan mums, laikraksta darbiniekiem, gan uzņēmuma vadītājiem.

L. KUZMINA

Gatavoties organizēti

PSKP Centrālā Komiteja pieņēmusi lēmumu «Par tautas saimniecības gatavošanas darbu ziemas apstākļos». Dokumentā atzīmēts, ka mūsu zemē aktivizējies darbs uzņēmumu un organizāciju, transporta, kā arī dzīvokļu un komunālās saimniecības gatavošanā ziemai. Kopumā tautas saimniecībā pārslēgti noteikti uzdevumi naftas, ogļu un gāzes ieguvei un kurināmā krājuma radīšanai.

Tomēr gatavošanās organizācijas līmenis, šajā nolūkā veikto darbu apjomi un it sevišķi kvalitatē izraisa nopietnas bažas. Pielāta atpaukšana ziemas priekšdarbu veikšana dzīvokļu

un komunālajā saimniecībā, lauksaimniecības kompleksā un dzelzceļa transportā.

PSKP CK prasa, lai PSRS ministrijas un resori, savienoto republiku ministru padomes, vietējie padomju un saimnieciskie orgāni visāsākajā laikā novērst trūkumus uzņēmumu, celtniecības organizāciju, kolhozu, padomju saimniecību un citu organizāciju gatavošanā darbam ziemas apstākļos un veic efektīvus pasākumus enerģijas resursu ieguvei un ražošanai, kā arī ogļu un naftas produktu pārvadājumu plāna izpildīšanai un nepieciešamo kurināmā, izejvielu un materiālu krājumu radīšanai.

Uzdots maksimāli aktivizēt darba kolektīvu darbību, lai tīktu nodrošināta kurināmā un enerģijas taupīga un racionāla izlietošana. Dots uzdevums izstrādāt un īstenot papildu pasākumu kompleksu, lai līdz šā gada 1. novembrim pabeigtu elektrostaciju iekārtu, elektrisko tīklu un siltumtīklu remontu labā kvalitātē un tos gatavotu darbam ziemas apstākļos. Ipaša uzmanība jāvelta remontdarbu paātrināšanai lauku elektrotīklu objektos, lai garantētu agrorūpnieciskā kompleksa uzņēmumu un organizāciju drošu energoapgādi.

TASS

Ziema nedod atlaides

Paredzēt jebkuru situāciju

VAI PAGĀJUŠĀ BARGĀ ZIEMA MUMS VISU IEMĀCIJA? KO ESAM PAGUVUŠI IZDARĪT, KO NE? CIK DAUDZ VĒL PASPESIM?

Uz šiem trim galvenajiem jautājumiem lūdzām atbildēt Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas siltumcentrāles priekšnieku V. SEILI un apvienoto katlumāju un siltumtīklu direkcijas Līvānu iecirkņa priekšnieku V. KIVLENIĒKU.

V. SEILIS:

— Jā, arī es dzirdēju, ka daži nobažījušies līvānieši savā starpā sprieda Kas notiks, ja atkal būs mīnus 35 grādu sals? Labi nebūs, jo katlumāja arī pašreiz tikko slodzi iztur... Bet jaunas mājas nodaļā un vēl nodaļas ekspluatācijā... Arī kūdras krājumi niecīgi.

Tiesa jau, ka nav dūmu bez uguns, taču arī panākai nav pamata. Taš ir fakts, ka mūsu siltumcentrāle savas jaudas rezerves ir izlietojusi — par to vairākkārt runāts un rakstīts. Zinām, ka šajā piecgadē siltumcentrālī nepaplašinās. Kāda tad situācija?

Kaut arī kurināmā būtu pietiekami, tomēr pilsētai spējam dot tikai 80 procentu vajadzīgo siltuma. Taču līdz galam nav atrisināts minētais kurināmā jautājums. Sakarā ar to, ka kūdras iegūts tikai 44 procenti plānotā, attiecīgi samazināti tās piegādes fondi — mums vajag 60 000 tonnu kurināmās kūdras, taču nodalīts tikai 46 000 tonnu. Izņemot visas iespējas, lai šo trūkumu kompensētu ar bagātīgākām mazuta rezervēm. Dīemžēl arī šī kurināmā šogad piešķirts par 1500 tonnām mazāk.

Vienīgā izeja — stingra ekonomija. Paradoksāli, taču visvairāk kūdras zaudējam tad, kad to uzkrājam glabātavā — iznāk divreiz to pārcilāt. Ziemā zaudējumi ir minimāli, jo kūdra no vagona tiešā ceļā nonāk kurtuvē. Ir citas grūtības — kurināmais sasilst. Jau vairākus gadus pūlāmies vagonus apsildīt, taču vajadzīgā efekta vēl nav. Esam nolēmuši palielināt sildītāju iekārtu jaudu, taču šis letais izgatavošanu aizkavē metāla lokšņu trūkums. Neskatoties uz minēto, līdz decembrim viss nepieciešamais būs paveikts. Un vēl — ja nu situācija kādā loti aukstā dienā kļūs pavisam kritiska, tad, kā jau tas agrāk darīts, ierobežosim ražošanu rūpnīcā. Lai tomēr nodrošinātu ar siltumu dzīvokļus, bērnu dārzus, skolas un medicīnas iestādes.

Runājot par siltumcentrāles tehnisko nodrošinājumu, gribu informēt, ka ir izplānoti un tiek realizēti 54 dažādi darbi. Agrāk bija tikai trīsdesmit. Šos darbus izplānojam jau pagājušajā ziemā: tad viss bija tikko pieredzēts, labi saskatāmi visi kļūmīgie vārianti. Šis plāns izpildīts par 60 procentiem. Izremontēti katli (vai arī šo remontu pabeidzam), daļēji apmainītas pievadcaurules, atjauninātas iekārtas. Galvenos darbus veic Novopolockas specializētā remontu un montāžas darbu pārvalde. Taču ar daudz ko tiekam galā paši. Piemēram, mums nākas gādāt par katlu apmūrēšanu, jo siltumiekārtu montāžas tresta Rīgas iecirknīš jau otro gadu pēc kārtas neievēro darbu grafiku. Lai nu kā, bet

1. oktobrī visiem katliem jābūt sakārtotiem.

Mūs īpaši uztrauc siltumtīklos esošo sūkņu spēja darboties. Tāpēc no četriem sūkņiem vienu pastāvīgi turam rezervē. Un ir saprotams, ka šo triju jaudas acimredzami nepietiek. Tāda situācija radās, kad siltumcentrālē pievienoja arī objektus Dubnas labajā krastā. Manas personīgās domas ir šādas: vajag labi visu apsvērt, pirms slēgt nelieš katlumājas. Daudz tās nerāz, bet tomēr... Val Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas siltumcentrālē spēš kompensēt radušos iztrūkumus? Iesakā likt lieta rezerves, bet tās diemžēl visbiežāk ir tikai uz papīra. Vienīgais uzņēmums, kur kaut ko dara, lai realizētu energoresursu otrreizēju izmantošanu, ir stikla fabrika. Taču arī te savas problēmas. Visticamāk, ka, likvidējot veco pirms jaunā uzcelšanas, esam pārsteigušies.

Izmantojot gadījumu, gribu informēt cilvēkus par to, ko darīsim turpmāk, lai uzlabotu pilsētas apgādi ar siltumu. Kādas ir konkrētas perspektīvas?

Paredzēts, ka 1988. gada nogalē ūdens karsēšanas katlu kurināsim ar gāzi. Kā tas īstenojams? Vispirms vajadzīgs speciāls punkts gāzes sadalīšanai. Šis objekts jāuzceļ Līvānu pārvietojamajai mehanizētajai kolonnai — jau šogad. Bet — darbi nav pat uzsākti. Celtnieki kavējumu pamato ar faktu, ka neesot vajadzīgo materiālu. Jāzūbūvē arī atzars no maģistrālā gāzes vada. Tas varētu būt apmēram divus kilometrus garš. Un atkal aizķeršanās — nav cauruļu. Viss pieminētais liek bažīties, vai labās ieceres izdosies laikus realizēt. Paskaidrošu, ka gāzes izmantošana palielinātu siltumkatla jaudu par piecām gigakalorijām. Tas nozīmē, ka papildus var apsildīt septiņus astoņus piecstāvu namus. Un kur tad vēl maza ekonomija!

V. KIVLENIĒKS:

— Vispirms — par sūkņiem siltumtīklos. Te ir vissāpīgākā problēma. Tieši šo sūkņu nepietiekamā jauda pērnziemei janvārī radīja vairāku dzīvojamu māju «piesaļšanu», kam sekas bija vēl citi negadījumi. Lai siltumtrase funkcionētu normāli, ik stundu tajā jāiesūknē 1 500 kubikmetru ūdens. Taču spējam dot ne vairāk par 1 100 kubikmetriem. Sāla maksimumā visvairāk cieta iedzīvotāji namos, kuri atrodas Dubnas labajā krastā, arī bērnu dārzā «Rūķīši». Tad vajadzēja steidzami iekārtot tā saucamās spiediena palielinātājas stacijas. Tā arī zliem pārlaidām. Bet šai medālai ir otra puse: krasi kritās ūdens spiediens pilsētas centrā — galvenokārt mājās, kuras atrodas siltuma pārvadu galos. Un sūdzības burtiski pabira. Ko mums darīt? Atliek šīs stacijas apgādāt ar vēl jaudīgākiem sūkņiem. Protams, netiek ievēroti hidrotaulikas likumi.

Pilnīgi piekritu siltumcentrāles priekšniekam: pilsētā priekšlaicīgi likvidētas mazās katlumājas, kur izmantoja cieto kurināmo. Bet — dzīvojamie nami tiek

celti, taps arī sadzīves un kultūras objekti...

Atsevišķi jārunā par mikrorajonu Sporta ielā, kur atrodas arī bērnu dārzā «Rūķīši». Šis dzīvojamais masīvs aug ne dienām, bet pat pa stundām. Taču siltumtrases rekonstrukcija kavējas. Nav izdevies šo objektu iedabūt Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas darbu plānos. Atliek gaidīt, ka palīdzēs Līvānu stikla fabrika, kūdras fabrika un, protams, pilsētas izpildkomiteja. Taču tā vēl ir tikai pusbēda. Strauji ceļas 90 dzīvokļu nams. Ko nu? Acimredzot, šajā rajonā vajadzēs būvēt savu katlumāju. Citas izejas es neredzu.

Uzmanīgiem liek būt siltumtrases stāvoklis — daļa tās ir mūsu pārziņā. Tiesa, trase ir remontēta, vietām likti jauni tās posmi. Taču nav stingras pārliecības par šo cauruļvadu drošumu — ilgi jau ekspluatējam. Zināms taču, ka agresīvā vidē metāls rūsē ātrāk. Un mums jābūt gataviem reaģēt uz jebkuru nelāgu situāciju. Esam pastiprinājuši santehniku brigādi, ziemas periodā gatavojamies ieviest šo speciālistu diennakts dežūras. Ir iecerēti izveidot speciālu brigādi avāriju novēršanai. Šo vīru uzdevums būs ne tikai lokalizēt avāriju, bet arī bojāto posmu atjaunot.

Nemieru rada arī mājas, kuras būvētas agrāk un tagad ir dzīvokļu saimniecības pārvaldes bilancē — Saules, Kosmonautu, Rīgas ielās. Namu pagrabos siltumtīklu caurules jau sen kļuvušas ekspluatācijai nedrošas. Zinām to — bet... Jā, kurš posms tieši ir bīstams? Tas, lūk, jānoskaidro speciālai komisijai, taču dzīvokļu saimniecības pārvalde par šo jautājumu īpaši neinteresējas. Gribu arī piebilst, ka atgādās nepatīkami pārsteigumi — apkures sistēmai pieslēdzās te viens, te otrs daudzdzīvokļu nams. Bez mūsu zināšanas Protams, šāda rīcība kopējai lietai tikai kaltē. Kā iznāk? Paši izdarām noteikumu pārkāpumus, bet ziemā zēlosimies par siltuma trūkumu vai uztrauksimies par kādas iekārtas bojājumu. Labi taču zinām, ka siltumiekārtas apkalpo speciāls dienests.

Tas, par ko norūpējušies divu ar apkuri saistītu dienestu vadītāji, lasītājiem tagad būtu skaidrs. Bet ziema strauji tuvojas. Kā noprotat, neviens nesēz, rokas klēpī salicis. Tiek gādāts ne tikai par šodien un rītdienu, bet arī par tālāku nākotni. Kas tieši, par to informēsīm turpmāk.

Redakcija ieplānoja publicēt materiālus arī par to, kā ziemai gatavojušies atsevišķi uzņēmumi un organizācijas. Tātad — aicinām uz atklātu sarunu visus, kurus interesē pilsētu un ciematu apgāde ar siltumu, elektroenerģiju. Jā, kā visdrošāk gaidīt ziemu? Gaidām lasītāju vēstules ar padarīti vērtējumiem un ierosinājumiem.

Publikāciju sagatavoja
I. KOROLOVA

AI, JŪS, LINI...

Pat tad, ja mēs nejestu vēsu lodājam pa zemes virsu, neredzētu piēmīrušos un slapjos mākonis debesīs, kā arī dzeltēt sākušās koku lapas, pat tad saprastu, ka rudens nāk. Kā? Pavisam iekārši — šķiet, ka visapkārt gaisā vējo dažādu ne-būšanu; nesaskaņu, neatrisinātu problēmu miglīna. Un viss tinas ap līnēm, ap līnēm vien. Jau kuro gadu pēc kārtas netiekam no līnu problēmas vajā. Ikreiz izrunājamies nosolāmiēs līdz nākamam rudenim neskaidrības nokārtot. Bet kas to deva — klāt jauns rudens, bet problēmas tās pašas vecās. Laikam jau mēs neprotam citādi dzīvot...

Tātad līni. Soreiz uzmanības centrā Oškālna kolhozs. Republikas pārstāvji tur pārbaudīja, kā tiek novākts, sagatavots un nodots valstij paredzētais līnu daudzums, vai produkcija atbilst Valsts standarta normām.

Saskaņā ar šī gada uzdevumiem Oškālna kolhozam paredzēts nodot valstij 384 tonnas līnu salmiņu un 101 tonnu stiebrīnu (tas nozīmē 108 tonnas līnšķiedras). Nododamās produkcijas apjoms ir liels — otrs lielākais Priēļu līnu fabrikas darbības zonā. Tātad arī darba un pūļu no kolhoza laudim prasa daudz. Taču septembra sākumā, kad notika jau minētā pārbaude, saimniecība valstij bija piegādājusi tikai 73,8 tonnas līnu salmiņu jeb 16 procentus no plāna. Turpretim zonā kopumā vidējais rādītājs sniedzās līdz 40 procentu robežai. Nepiedodama kavēšanās! Vēl jo vairāk tāpēc, ka arī pagājušajā gadā saimniecība nodeva valstij tikai 77,2, bet 1985. gada pat 47,8 procentus līnu produkcijas.

Ko tiecina pārbaudes rezultāti? To, ka no pārbaudītajiem vairāk nekā 25 tūkstošiem kilogramu Valsts standartam atbilda tikai apmēram 12,4 tūkstoši kilogramu līnu. Pārbaudē konstatēja, ka saimniecībā līnus nešķiro, jo vienā kūlītī bija atrodams dažāda garuma un dažādas krāsas līnu sajauks. Pavadzīmes kvalitāte netika uzraudzīta. Saimniecībā nav kārtībā svāri — no astoņiem pārbaudīti tikai vieni.

Pārbaude konstatēja arī to, kādi ir šo trūkumu cēloņi. Viens no galvenajiem ir tas, ka kolho-

zā nav neviena, kas būtu atbildīgs par līnu novākšanu un realizāciju. Ar to galvenokārt nodarbojas līgustrādnieki no Ukrainas. III iecirkņa vadība nav uzskatījusi par vajadzīgu iepazīstināt talciniekus ar līnu novākšanas un gatavošanas tehnoloģiju.

Pārbaudes laikā tika izmantota tikai viena no divām kolhozā esošajām līnu kuļmašīnām. Neskatoties uz to, ka saimniecība ilgus gadus nodarbojas ar līnoku pību, nav atbilstošu telpu, kur līnus varētu uzglabāt un žāvēt. Esošie šķūņi tiek izmantoti tikai daļēji.

Ilgotā palīdzība nav saņemta arī no republikas Agrorūpnieciskās komitejas, jo pēdējo triju četrus gadu laikā kolhozam tā arī neizdevās saņemt jaunu līnu apstrādes tehniku. Līdzīgas pārmētas var izteikt rajona vadība un agrorūpnieciskās apvienības speciālistiem. Saimniecība tika neapareizi orientēta līnu jucekņa zāvēšanai izmantot kalti ar tā saucamo zemgrīdas aktīvo ventilāciju. Šāda tipa kalte paredzēta līnu zāvēšanai, bet jucekņa zāvēšanai to izmantot nav izdevīgi. Bez tam — kaltē ir daudz darbietilpīgu procesu, tā patērē arī daudz kurināmā.

Jāatzīmē, ka līdzīga situācija kalšu izmantošanā līnu zāvēšanai ir Lēņina, Dzeržinska, Kirova kolhozos un «Dzintarā».

Dīemžēl jebkāda vadība, kontrole un palīdzība netika sagādāta arī no agrorūpnieciskās «Krasnij Oktjabrj». Gada laikā neviens tā arī nederadās Oškālna kolhozā, lai palūkotu, kā aug sējumi, kā tos kopj un novāc. Agrofirmai, kuras pakalpojumā tagad ir līnu fabrika, būtu lietderīgi līnu audzētājiem saimniecībām sniegt praktisku palīdzību (kaut vai izveidot pārvietojamo laboratoriju produkcijas kvalitātes noteikšanai).

Oškālna kolhozā šogad izaudzēja patiešām skaistus un labus līnus, kuru būtu pilnīgi pietiekami, lai izpildītu plāna uzdevumus. Cik pozitīvs būs rezultāts, rādīs laiks. Pārbaude liecināja, ka esam vēl ļoti tālu no godprātīgas attieksmes pret saviem pienākumiem, kā to prasa pārkaŗtošanās.

Pārbaudes materiālus atspoguļoja L. STRODE

Preces tautai

Katru gadu ražošanas apvienība «Darba spars» ražo aptuveni 150 dažādas tautas patēriņa preces. To vidū ir emaljēti trauki, maizes kastes, formas tortēm un citāda veida produkcija. Šo izstrādājumu popularitāte ledzīvotāju vidū, to labā kvalitāte apvienībai ļauj ar uzviļu izpildīt realizācijas plānu — astoņos mēnešos tas ir pārsniegts par 58 tūkstošiem rubļu.

Produkcijas sortimentu pastāvīgi atjaunina un paplašina. Šā gada pēdējā ceturksnī uzņēmums sāks ražot ultravioleto staru lampa «Saule-2» uzlabotu variantu. Ražošanai gatavo jaunus apgaismes ķermeņus un pavardu filtrus, ko izstrādājuši apvienības konstruktori.

Patlaban apvienības «Darba spars» kolektīvs cenšas pārvarēt piegādes pieļauto atpalikšanu un saražot produkciju, ko tas palicis parādā kopš gada sākuma.

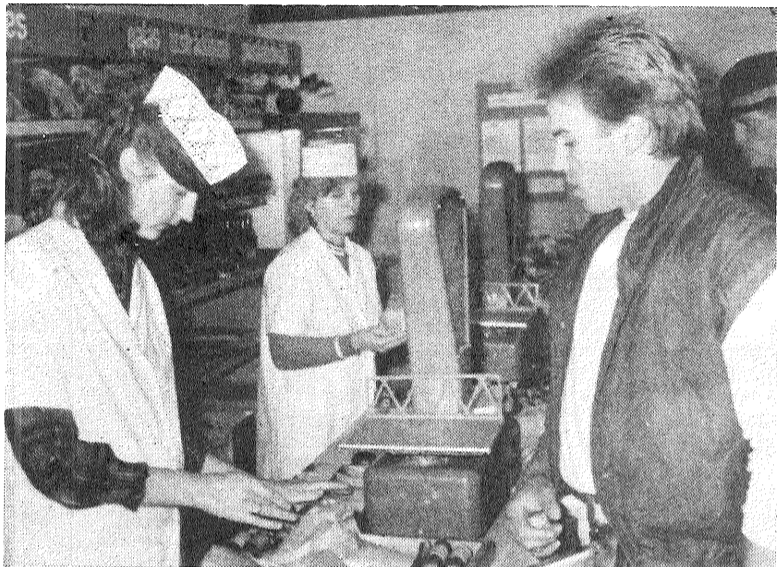
ATEĻĀ: vecāka inženiere ķīmiķe Polīna Polotovska. Vīnas vadībā noslīpē jaunu tehnoloģiju, kas ļauj izstrādājumus emaljēt vienu reizi agrāko divu reizu vietā.

V. SEMJONOVA foto (LATINFORM)

Pieprasījums pieaug

Veikala vadītāja Irēna Pastare ar mācekli Svetlanu Fadejevu.

Pircējus apkalpo Genovefa Kukore un Nadežda Loginova.

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības Preiļu kulinārijas izstrādājumu veikala pakalpojumus ik dienas izmanto simtiem cilvēku. Kopš veikala atvēršanas kolektīvu vada vecākā pārdevēja Irēna Pastare.

Sagaidot Lielā Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu, kolektīvs uzņēmās paaugstinātas sociālistiskās saistības. Divpadsmitās piecgades divu gadu plānu pārdevējas solās izpildīt līdz 7. novembrim. So uzdevumu varēs paveikt, ja organizēs papildus izstādes — pārdošanas, ja rūpēsies par pircēju apkalpošanu, savlaicīgi un labā kvalitātē saņemš konditorejas un kulinārijas izstrādājumus.

Ka Preiļu konditorejas un kulinārijas veikala kolektīvs ar pieņemtajām saistībām tiks galā, var droši apliecināt Pērn un šī gada astoņos mēnešos virs plāna ir realizēta produkcija par 100 tūkstošiem rubļu. Ik dienas tiek pārdotas pārtikas preces par 3 — 3,5 tūkstošiem rubļu. Ja nem vērā, ka konditorejas izstrādājumi mums ir lēti, tad darba apjoms pārdevējām allaž ir liels.

Komjauniešu brigādi vada Ina Pavloviča. Jaunietes savu pieredzi jau nodod jaunajām pārdevējām. Pašreiz arodū šeit apgūst divas Preiļu kooperatīvās profesionālās tehniskās vidusskolas audzēknes.

Pieprasījums pēc konditorejas un kulinārijas izstrādājumiem ir ļoti liels. Ja kādreiz uz darba dienas beigām izstrādājumu sortiments nav bagāts, tad nevainosim pārdevējas. Diemžēl konditorijai pagaidām nesāņem pietiekami daudz palīgvielu, kas nepieciešamas sortimenta dažādošanai (rozīnes, vaniļiņu, kanēli, riekstus), Lielās grūtības ir ar kulinārijas izstrādājumu un pusfabrikātu ražošanu. Jo praktiski nesāņemam augstvērtīgas saldētās zivis, nemaz nerunājot par fileju. Nevaram nodrošināt pircēju pieprasījumu pēc galas izstrādājumiem un pusfabrikātiem.

Konditorejas produkciju kārtro Gajina Zosāne.

J. SILICKA foto

Cita lieta ir pircēju apkalpošanas kultūra, attieksme pret savu tiešo pienākumu. Šeit grēko jaunās pārdevējas, kurām dažkārt netiek kārtīgi iesaiņot pirktu, sniegt paskaidrojumus par konditorejas izstrādājumu kvalitāti utt. Kolektīvs uzskata, ka tieši par šiem jautājumiem profesionālajā skolā nāktos runāt daudz un nopietni. Tāpat arī par prasmi precīzi saskaitīt pirktu cenu.

Mūsu konditores un kulināres nem vērā iedzīvotāju ierosinājumus, priekšlikumus. Lūk, pavisam nesēn iedzīvotāji bija neapmierināti, ka veikālā nevar nopirkt mīklu. Tagad pircējiem piedāvājam triju veidu: rauga, kārtaino un smilšu mīklu. Diemžēl ne katreiz pēc tās ir pieprasījums. Lai mīkla nesastāvētos veikala vitrinā, aicinām izdarīt pieteikumus. Nākamajā dienā pieteikto varēsiet iegādāties.

A. PASTARE, ražošanas daļas vadītāja

TV VIĻŅA

25. septembrī, 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Koncertfilma, 10.15 — Lietuva hitierlešu stratēģiskajos plānos. 10.45 — Zinātnes un ražošanas integrācija, 11.15 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Dokumentālā filma «Seno alu noslēpums». 18.30 — TV un radio pasts. 19.15 — Lielajam Oktobrim — 70. Par Lietuvas revolucionāriem. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Demidovi». 2. sērija. 22.45 — Zinas. 23.00 — Estrādes koncerts. 23.50 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem: «Zalgiris». VEF Minskas radiotehniskā institūta komanda — «Statiba».

26. septembrī, 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta rosmē. 10.00 — Clemos pie pasakas. 10.30 — Skolēniem. Angļu valoda. 11.10 — Līguma starp PSRS un Lietuvu vēsturiskā nozīme. 11.40 — Estrādes koncerts. 12.00 — «Panorāma» (krievu val.). 12.30 — Līpeckas Valsts dramatiskā teātra izrāde «Divi sīzēti vīriešiem». 13.55 — Turpinām sarunu: «Diagnoze — pārdošanās». 14.45 — Koncerts. 15.00 — Radošā jaunatne un mūsdienas. 16.00 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem: «Statiba». VEF. (17.30 — Zinas). 17.45 — Minskas radiotehniskā institūta komanda — «Zalgiris». 19.15 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Vakara divertiments. 23.05 — Zinas. 23.20 — Mākslas filma «Rudehs maratons».

27. septembrī, 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta rosmē bērniem. 10.00 — Koncertfilma. 10.30 — Nedēļas atbāsis. 11.05 — Skolēniem. Mūsu valoda. 11.35 — Internacionālā kultūra ģimenē. 12.20 — Dzied Ukrainas PSR Tautas māksliniece G. Cipola. 13.00 — Diskusija «Jaunais speciālists ierodas rūpnīcā». 14.00 — Tautas teātra izrāde. 14.45 — Mākslas filma «Zēns un ainis». 15.50 — Partijas dzīve. 16.05 — Koncertfilma. 16.20 — Mašīnbūvētāju dienā. 16.40 — Tautas kolektīva «Polekis» koncerts. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbs un cilvēki. 18.00 — Zinas. 18.15 — Mākslas filma «Pazudušais inku zelts». 19.30 — Dziesmu un deju ansambļa «Ekrāna» koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas PSR Tautas skatuves māksliniece S. Kimantāite. 22.45 — Starptautiskais turnīrs rokšumbā sievietēm par žurnāla «Svīturis» balvu. Fināls. 23.20 — Zinas.

ERGLU

57. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu viengadīgajā traktoristu mašīnistu grupā.

Mācību sākums 1987. gada 12. oktobrī.

Skolas adrese: 229240, Madonas rajonā, Ergļos, Oškaina ielā 10, tālrunis — Madona 71235.

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBAS SAGĀDES KANTORIS

ieperk no iedzīvotājiem dzērvenes par 2,50 rbļ. kilogramā.

Dzērvenes pieņem visos sagādes punktos un noliktavās — Nr. 1 (Preiļos) un Nr. 4 (Līvānos).

Baltu puķu ceļu kaisu, Sav' meitiņu vadītama.

Baltas puķes savīti, Meitiņa vairs neatnāks.

(T. dz.) Izsakām dziļu līdzjūtību Dzalbu ģimenei sakarā ar meitiņas ILGAS traģisko nāvi.

Mājas kaimiņi

Neviens koks tā nezied,

Kā zied lazda gavēni,

Neviens manis tā neraud,

Kā raud tētis, māmuliņa.

(T. dz.)

Sērojam līdzī Dzalbu ģimenei, no MEITINĀS uz mūžu atvadoties.

Mājas 2. a kaimiņi

Darba skaņa visu mūžu

Pavadīja dienas baltas,

Siltu sirdi, labu vārdu

Atstāju vīrs zemes siltas.

(M. Losberga)

Skumju brīdi esam kopā ar MONIKAS MEZINSKAS piederīgajiem, viņu smiltājā izvadot.

Izvadīšana no Aglonas internātskolas 1987. gada 26. septembrī plkst. 10.00.

Aglonas internātskolas kolektīvs

Jaunās grāmatas

Izdevniecība «Liesma» laidusi klajā krājumu «Revolūcijas griba un prāts». Krājumā ievietotas ārņemju rakstnieku un publicistu Stefana Cveiga, Džona Rīda, Egona Ervīna Kiša, Teodora Dreizera, Juliusa Fučika, Pjēra Gomarē u. c. atmiņas un pārdomas par V. I. Leņinu — revolūcijas teorētiku un praktiķi, partijas veidotāju un Padomju valsts nodibinātāju un viņa darbu nozīmi pasaules tautu likteņos. Krājums veltīts Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai. Gadadienai veltīts arī krājums «Septiņdesmit soļu no vēstures pagrieziena», ko veidojusi izdevniecība «Liesma». Tajā apkopota proza, dzeja, publicistika un apceres. Krājumā «...un akmens plaisā. Oktobra revolūcijas atbalss padomju dramaturģijā» iekļautas lugas, kuru lielākā daļa pieder pie padomju dramaturģijas zelta fonda un ir noteikušas padomju heroiskās, revolucionārās un vēsturiskās drāmas tālākos attīstības ceļus. Tādas lugas, kā, piemēram, K. Treneva «Lubova Jarovaja», V. Višņevska «Optimistiskā traģēdija», N. Pogodina «Trešā patētiskā» u. c. atbalso grandioziem notikumiem bagāto pārmaiņu laiku un vēlreiz uzdevs to dienu skaisto, spirdziņošu elpu.

Krājumā «Jūrmalas dialogi.

PSRS un ASV sabiedrības pārstāvju tikšanās Jūrmalā 1986. gadā no 15. līdz 19. septembrim» ir Jūrmalā notikušās PSRS un ASV sabiedrības pārstāvju tikšanās materiāli (referāti, runas, jautājumi un atbildes). Papildus sniegta kultūras pasākumu hronika, norādes par atsauksmēm padomju presē, televīzijā un radio un daļa no darbaļaužu vēstulem.

V. Ovčinnikova grāmatā «Kartītie pelni» stāstīts par slepeno sacensību par kodolieroču iegūšanu, te apvienots dokumentālās hronikas un detektīva žanrs. Autors stingri ievēro notikumu hronoloģiju, atmāsko amerikāņu «atomšantāžas politiku» un parāda, ka tā bijusi vērsta ne vien pret PSRS, bet arī pret Angliju un Franciju. Grāmatā aprakstītie fakti apliecina, ka tieši Vašingtona ir aizsākusi bruņošanās un bijusi ikkatra jauna bruņošanās loka iniciatore.

Borisa Bannova grāmata «Slepenais karš pret atslābumu» stāsta par Rietumvalstu speciālo dienestu, pirmām kārtām par ASV Centrālo izlūkošanas pārvaldi, dažādiem pretpadomju grupējumiem un organizācijām, kas grauj atspriedzes procesu pasaulē. Ar konkrētiem faktiem autors atmāsko imperiālistu plānus iekšējās situācijas destabili-

zēšanā sociālistiskās sadraudzības un citās valstīs.

Jāņa Stradiņa brošūrā «Narkoloģiskais postenis» stāstīts par sabiedrisko narkoloģisko posteni organizēšanu un darbību, sniegts posteni locekļiem nepieciešamais speciālo zināšanu minimums.

Brošūra paredzēta sabiedrisko narkoloģisko posteni locekļiem, žūrijas apkarotājas komisijām, Sarkanā Krusta biedrības aktīvistiem un medicīnas darbiniekiem.

Izdevniecība «Zinātne» laidusi klajā Rolanda Purina grāmatu «Senās vējdzirnavas». Tajā aprakstīta graudu sasmalcināšanas evolūcija, vējdzirnavu rašanās un attīstība. Ipaša uzmanība pievērsta Latvijas vējdzirnavām, to iekārtām, dzirnakmeņiem. Stāstīts par mašīnu un citiem darbiem, kurus veica dzirnavās. Ne daudz parādītas iespējas, kā vēja enerģiju varētu izmantot modernos agregātos.

Planists un muzikologs, mākslas zinātņu kandidāts Valdis Krastiņš savā apceru krājumā «Sarunas par mūziku», kā liecina darba nosaukums, meklējis iespēju dalīties pieredzē ar ieinteresēto, mūziku mīlošu lasītāju. «Sarunu» centrālais tematiskais pavediens vijas galvenokārt ap klaviermūzikas un klavierspēles jautājumiem, skardams dažādu laikmetu un skolu komponistu un atskanotājmākslinieku daiļradi.

Mārtiņa Zelmeņa pasaku leģendu līdzību krājumā «Pelēkā brāļa stāsti» metaforiski negaidī-

ti veidotās parafrāzes par antiķām un mūsdienu literatūras tēmām liek domāt par atsvešinātību un alkām pēc sapratnes, par pasauli, kāda tā ir kļuvusi, dzīvojot atomkara draudos, un kāda tā varētu kļūt nākotnē. Šis fantāzijas radītās pasaules uztere nepieciešama radošā atbrīvotība, spēja ļauties negaidītai asociāciju plūsmai un vārdu maģijai — visai tai izteiksmes bagātībai, ko parasti sagaidām no dzejas, nevis no prozas.

Latviešu tautasdziesmu atlasī «Taisām jaunu dvēseli» veidojis PSRS Tautas skatuves mākslinieks Raimonds Pauls. Grāmata ievada dzirnieka Jāņa Petera apcere. Tautasdziesmas sakopotas trīs ciklos — Dziedāšanas prieks, Saulgriežu prieks un Dzīvesprieks.

Amerikāņu rakstniece Margareta Mičela (1900. — 1949.) romānā «Vējiem līdzī» (1936.) ar lielu māksliniecisku spēku attēlojusi vienu no sarežģītākajiem laikposmiem ASV vēsturē — Pilsoņu kara (1861 — 1865.) gadus un tiem sekojošo Rekonstrukciju. Saistošajā sižeta risinājumā ietverta arī sociāla problēma — cilvēka vērtība pasaulē, kurā viss pakļauts pirkšanas un pārdošanas principam. Iznākusi pirmā grāmata.

I. BATARAGA, vecākā bibliogrāfe

Redaktors v. P. PIZELIS

Preiļu rajona latviešu valodas un literatūras skolotājiem nodarība pirmdien, 28. septembrī plkst. 15.00 Raiņa muzejā Jasmuižā. Programma: izstādes «Literatūrzinātniekam Kārlim Preissam — 80» apskate, tikšanās ar jubilāru, pārrunas par latviešu padomju rakstniecību Padomju Savienībā divdesmitajos un trīsdesmitajos gados.

Raiņa muzejs Jasmuižā pārņem lielus viesistabas galdņus, darinātus 19. gs. beigās vai 20. gs. sākumā, vērpjamo ratiņu, senatīņu stenas spoguļi un pūra lādi. Mēbeles nepieciešamas Raiņa muzeja ekspozīcijas un izstāžu papildināšanai un labiekārtošanai. Piedāvāt Raiņa muzejam Jasmuižā (Aizkalnes c. p.); tel. 54610 vai 54688.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльско районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. Г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TALRUMI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzinās par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 846 eks. (latv. val. 9 875 eks., krievu val. 3 971 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1319.